

Finansklagenemnda Inkasso

Avgjørelse FinKN 2023-482

22.6.2023

HAMMERSBORG INKASSO AS

Finansklagenemnda Inkasso sin kompetanse

Om nemnda er kompetent til å behandle saken når det er begjært tvangssalg. Om klager, i tide, har fremmet en innsigelse han hadde krav på å få vurdert.

Klager betalte felleskostnadene for januar og februar 2023 etter at inkasso var iverksatt og inkassokostnader var påløpt. Etter å ha ligget i en langvarig konflikt med borettslaget har klager ikke tillit til fordringshaver eller inkassoforetaket, og ønsket Finansklagenemndas uttalelse rundt hele saken. Finansforetaket sendte begjæring om tvangssalg, på bakgrunn at manglende betaling av felleskostnader for mars 2023 samt ubetalte inkassoomkostninger for januar, februar og mars. Begjæringen om tvangssalg ble sendt etter at klager hadde sendt saken til Finansklagenemnda. Nemnda kom til at innklagede hadde opptrådt i strid med god inkassoskikk. Klager var ikke forpliktet til å betale utenrettslige inkassokostnader.

Saksfremstilling

Klager betalte felleskostnadene for januar og februar. Felleskostnadene for mars er ikke betalt. Forut for disse kravene har klager hatt en årelang konflikt med styret i borettslaget, med utspring i det klager mener er overfakturerings av fjernvarme. Med bakgrunn i konflikten har ikke klager tillit til styret i borettslaget, forretningsfører eller inkassoforetaket. Han ønsker derfor en "uttalelse rundt hele saken". Det er ikke fremmet innsigelser direkte mot kravene i denne saken. Inkassoforetaket sendte 3.5.23 begjæring om tvangsdekning i klagers borettsandel.

Klager har anført at han ønsket Finansklagenemndas uttalelse rundt hele saken, både hovedkrav og salær. Han fikk bekreftet av inkassoforetaket at saken ville stilles i bero dersom han fremsatte innsigelser. Klage ble sendt til Finansklagenemnda 11.4.23. Inkassoforetaket sendte likevel saken til tingretten 3.5.23. Dette har påført klager store kostnader.

Inkassoforetaket har anført at tidligere innsigelser er besvart og kravene er opprettholdt. Begjæring om tvangssalg ble sendt 3.5.23.

Finansklagenemnda Inkassos begrunnelse

Klagen er registrert mottatt 11.4.23 og begjæring om tvangssalg ble 3.5.23 sendt Oslo tingrett. Begjæringen viser at den både gjelder hovedkravet og utenrettslige kostnader knyttet til misligholdte terminer for januar, februar og mars 2023. Etter unntaksregelen i inkassoloven § 23 første ledd andre setning kan saken derfor ikke avvises av retten.

Lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker (LOV-2016-06-17-29) § 14 første ledd bokstav c lyder slik:

Klageorganet kan avvise en sak dersom saken er under behandling eller har blitt behandlet av et innmeldt klageorgan, eller av domstol.

Saksbehandlingsreglene for Finansklagenemnda pkt. 4 bokstav c om avvisningsgrunner lyder slik:

En sak kan videre avvises dersom saken er under behandling eller har blitt behandlet av et innmeldt klageorgan, eller av domstol, herunder forliksrådet og namsmyndighetene.

Saken er som allerede nevnt, brakt inn for Oslo tingrett, og nemnda kan derfor velge å avvise den.

Avvisningsadgangen er imidlertid fakultativ, det vil si at det er opptil nemnda å vurdere om det er hensiktsmessig likevel å vurdere sakens realitet.

Nemnda legger til grunn at Oslo tingrett på det nåværende tidspunkt ikke har truffet noen avgjørelse om berettigelsen av inkassokostnadene i saken. Det er således ikke tale om noen overprøving av en rettslig avgjørelse.

Hovedspørsmålet i saken er om det er i tråd med god inkassoskikk å sende en sak til retten hvis det er gitt et løfte om å stille saken i bero til nemndas avgjørelse foreligger. Dette er et spørsmål nemnda er særlig kompetent til å avgjøre, og som kan være til nytte for tingretten som uansett ikke er bundet av nemndas avgjørelse.

Nemnda har etter dette besluttet å vurdere sakens realiteter.

Inkassoloven § 8 første ledd første punktum og andre ledd lyder slik:

Inkassovirksomhet skal utøves i samsvar med god inkassoskikk.

Det er i strid med god inkassoskikk å bruke inkassometoder som utsetter noen for urimelig påtrykk, skade eller ulempe.

Bestemmelsen angir i første ledd første punktum det vi kaller en rettslig standard som er nærmere presisert i andre ledd. Den gjelder både for fordringshaveren og for inkassator. Standarden ligger nær opp til tilsvarende standarder på andre livsområder som for eksempel god advokatskikk, god forretningsskikk, god revisjonsskikk og god håndverksskikk.

Det handler om å finne frem til de etiske prinsipper som er alminnelig anerkjent og brukt blant dyktige og samvittighetsfulle yrkesutøvere til enhver tid.

En side av bestemmelsen er at det ikke må gis uriktige eller villedende opplysninger om faktum eller rettsregler som er av betydning for skyldnerens vurdering av kravet. Gis slike opplysninger, vil dette lett bli ansett som urimelig påtrykk, jf. NOU 1983:8 s. 43-48 og rundskriv G-189-106 s. 23.

Saken er som nevnt, registret innkommet 11.4.23. Dagen etter sendte klager en e-post til innklagede der han opplyste om at klagen var sendt. Innklagede bekreftet samme dag at det var notert.

Finansklagenemndas sekretariat sendte 27.4.23 saken til innklagede for uttalelse. Innklagede kontaktet sekretariatet 4.5.23 om at vedlegget til klagen ikke vedrørte denne, men en annen sak. Klager sendte inn korrekt vedlegg 4.5.23 og anførte i e-poster 12. og 13.5.23 at saken var lovet satt i bero av innklagede.

Sekretariatet viste i brev 16.5.23 til de to e-postene og ba om innklagedes kommentar til at saken var lovet satt i bero. Allerede samme dag svarte innklagede at "tidligere innsigelser er besvart og kravene opprettholdt."

Nemnda har i sin praksis ofte erfart at inkassoforetakene setter saken i bero etter at den er brakt inn for Finansklagenemnda Inkasso. Nemnda anser dette som en fast praksis som bidrar til å skape ro om saken, og som i praksis innebærer at det ikke iverksettes ytterligere inndrivingskritt før klagen er prøvd for nemnda med mindre det oppstår spesielle problemer underveis. Et eksempel kan være at det er fare for foreldelse og at det derfor er nødvendig å sende forliksklage mens saken behandles i Finansklagenemnda.

Spørsmålet blir etter dette om klager har sannsynliggjort at han ble lovet at saken skulle stilles i bero. Som nevnt, anser nemnda dette som en fast praksis, og det skal da lite til for at man anser "fredsplikten" for å være inntrådt. Klagers varsling om at klage var innsendt, trekker i retning av at han hadde fått beskjed om at saken i så fall ville bli stilt i bero. Innklagede avkreftet heller ikke påstanden da foretaket ble uttrykkelig bedt om å svare på spørsmålet, og nemnda legger etter dette til grunn at klager mest sannsynlig ble lovet at saken ville bli stilt i bero dersom den ble påklaget.

Nemnda finner det påfallende at innklagede, allerede dagen før det tok kontakt for å opplyse om feilaktig vedlegg, og således før man visste hva som var innholdet i klagen, sendte saken til tingretten med begjæring om tvangssalg. Henvisningen til tidligere innsigelser gjaldt, så vidt nemnda kan se, fakturaen for februar, og påstanden om at saken var lovet stilt i bero, ble altså ikke besvart.

Det dreier seg om en alvorlig sak for klageren og hans familie, idet det er boligen som kreves solgt, og det er i slike saker svært viktig at det ikke gis villedende eller uriktige opplysninger fra de som står ansvarlig for inndringen.

Nemnda er etter dette kommet til at innklagede har opptrådt i strid med god inkassoskikk, og klager plikter da ikke å betale noen del av de påløpte inkassokostnadene i saken.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Inkassos konklusjon

Klager gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Linn Hagesæther (bransjerepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).